

Lumina Satelor

Foie săptămânală peni

Onor. «Asociațiunea»

Sibiu

(Of.)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

pe un an	Lei 55—
pe o jumătate de an	30—
Pentru străinătate	100—
Pentru America pe un an	dolari 2—

== Un număr 1 Lei. ==

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA.

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

EROII.

N'avem cuvinte să slăvim după vrednicie amintirea lor. Din jertfa lor se hrănește doară bucuria și mândria noastră românească de azi.

Grăunțul de grâu de nu va putez rod nu aduce. Prin moartea lor avem noi vieță nouă.

Ei și-au dat jertfă bine primită pe altarul neamului ce au avut mai scump în această lume: — vieță. Noi ce prinos aducem întru pomenirea lor?

A fost și anul acesta, deodată cu praznicul Înălțării Domnului, o sărbătoare de înălțare a amintirii lor. Pe unde sunt morminte de soldați căzuți în război, bisericile au ieșit cu litie, au slujit parastas și s'au ținut cuvântări de pomenire.

Pe locurile pe unde n'a ajuns potopul încrușișării de arme, ca să lase morminte, oamenii cu evlavie au ridicat câte o cruce în numele celor morți din sat, au sădit pomi în amintirea lor, ori măcar le-au înveșnicit numele pe o tablă, din peretele bisericii. Frumoase dovezi de duioșie. Dar ele nu ajung.

Ei s'au făcut vrednici, prin cea mai mare a lor jertfă, de țara nouă, liberă și întregită până la hotarele ei firești. Ei ne-au dat această țară, ca o frumoasă grădină de rai. Noi ce punem, ce sădăm în ea?

Este oare gândul, graiul, fapta și traiul nostru de acum, al meu și al tău, tot așa de măreț ca și moartea celorce au făcut să ne răsară soarele libertății și să ne bucurăm de întregirea neamului? Așa să ne întrebăm oridecâteori gândul nostru se duce la ei. Suntem noi asemenea lor vrednici de frumosul nume de Român?

Și dacă nu poți răspunde cu frunzia ridicată, pleacă-te spre țărâna ce le acopere osemintele, ațintește-ți mintea și deschide-ți inima, ca să primești și să urmezi povața ce se desprinde tainic din graiul lor. Și numai atunci să te liniștești în strădania ta spre binele de obște, când vei afla că și morții din morminte sunt mulțămii cum îți faci și tu datoria în vieță. M.

BISERICA NEAMULUI.

Aceasta este biserica română ortodoxă, dreptcredincioasă, în care se închină fiii poporului nostru.

Ca râul ce-și are izvorul în munte și își întinde curgerea până în mare peste multe țări, astfel biserica cea adevărată ajunge dela noi peste curgerea multor veacuri și ne leagă cu Hristos, izvorul ei cel dumnezeesc.

Ea a fost dintru început biserica strămoșilor noștri de pe aceste meleaguri și va rămânea deapaururi ocreditoarea sufletului românesc, pentru toate vremile. Credem în ea căci și-a luat ființa dela Hristos, a trăit pe vremea Apostolilor și dela ei și-a primit învățătura pe care o propovăduiește.

Apăsată de dușmani de o parte, strămătorată de stăpânirea politică în trecut de altă parte, acum ea este pe calea cea bună de reculegere și de înălțare. În legea de temelie a țării (în Constituție) a fost așezată deasupra celorlalte confesiuni și biserici, așa dupăcum se cuvenea, ca singura biserică, pe care se poate răzima cu nădejde și încredere țara și neamul, în vreme de mărire, ca în ceasuri de cumpănă. Fiii ei sunt cetățenii cei mai devotați ai țării și întors, marea mulțime a locuitorilor țării sunt credincioși ai acestei biserici, unii și aceiași fii ai țării și fii ai bisericii dreptcredincioase răsăritene. Aceasta este mândria ei: de a fi cea dintâi biserică a țării și singura biserică a neamului și aceasta este mândria noastră de a ne număra între credincioșii acestei biserici.

Cei peste un milion și ceva de Români, ziși uniți, sunt și ei fii și credincioși ai aceleiași biserici, pentru că ei au rămas până acum ceea ce au fost din strămoși, ortodocși în credință, în slujbă, în obiceiuri și în traiul lor creștinesc, cu toată firma aceea străină «catolică» ce s'a pus deasupra unor catapitesme românești la 1700. Și noi suntem cu atâta nădejde la bunul Dumnezeu că nu vom adormi toți câți vecuim acum, până nu se vor rupe pecetele puse cu gând de învrăjbire între frați. Și atunci vom fi iarăși o biserică, precum suntem acum un neam, într'o țară, a noastră pe veci.

Mari au fost bucuriile când ne-am îmbrățișat frați români pe frați români,

de veacuri despărțiți; dar nu mai pe jos va fi mângâierea acelei zile, când se va fi topit dintre noi deosebirea de ortodocși și uniți. Ce praznic mare a sufletelor va fi acea zi, ce se ascunde încă în taina viitorului, dar în care noi credem cu tăria, nebiruită de nici un fel de ispită și pe lângă toată împotrivirea, ce o vădesc încă azi, o seamă de Români, cari țin să rămână în vechile legături, străine de felul și firea poporului românesc, pentru că ei nu se pot desface de anumite interese, ce îi ademenesc. Dar numărul lor scade.

Pentru vieță noastră de acum și pentru ziua aceea mare, biserica neamului trebuie să-și orânduiască toate așezările, de folos și de mântuire sufletească.

Vădit lucru că vlădicii, îndreptătorii ei duhovnicești, ca și oamenii, cari țin în mână acum puterea țării, au înțeles chemarea vremilor. Au așezat biserica neamului la locul ce i-se cuvenea în stat și îndată au purces să-i dea și cărmaci iscusiți, acolo unde lipseau.

Deodată s'au ales de curând 6 episcopi în scaune vlădicești. Trei din aceste erau văduvite: la Roman, Galați și Buzău, iar trei au fost anul acesta de nou așezate, două în Basarabia, la Bălți și la Cetatea albă, și unul la Constanța pentru credincioșii din Dobrogea mărită.

Un al șaptelea vlădică a fost sfințit tot acum de curând, pentru grija sufletească a armatei. Așa s'a întregit numărul Înălților slujitori ai lui Hristos și vestitori ai evangheliei de mântuire, la toate scaunele, 18 de toate, mai rămânând văduvit numai al Argeșului, unde nu va întârzia să se așeze iarăși un om vrednic.

Intre acești noi vlădici ai țării avem mândria de a fi dat și noi Ardelenii doi, pe Părintele Triteanu dela Sibiu la scaunul dela Roman și Părintele Teculescu dela Bălgrad episcop militar. Le dorim din tot sufletul sănătate și putere în noua slujbă înaltă la care au fost chemați. Dumnezeu să binecuvinteze ostenele lor cu roduri bogate pentru binele sufletesc al credincioșilor pentru folosul țării și mărirea Bisericii strămoșești. (P.)

Știri din țară.

Frământările dintre miniștri par a se fi potolit. Măcar atâta e adevărat, că nu-și mai fac greutate unii altora, cum porniseră cu îndârjire mai înainte, împărțindu-se în două tabere: partinitori ai dlui Constantinescu și ai dlor Brătianu.

Dar tot mai mult se vorbește că îndată după ce se va închide sfatul țării, 4—5 dintre miniștrii de acum vor fi schimbați cu alții, socotindu-se, că astfel se va face pace și lucrurile vor merge neted mai departe.

Partidele din opoziție, adică cel național și cel țărănist, au început iarăș pertractări. Se știe că aveau o înțelegere de a lupta împreună ca să nu se voteze Constituția. Aceasta s'a întâmplat totuși. Acum e vorba de încheierea unei înțelegeri pentru răsturnarea guvernului. Asta ar fi însă numai un lucru de dărâmare. Și omul când dărâmă se gândește și ce să zidească pe loc. Astfel și partidele din opoziție se frământă cine și cum să ia cârma când ar pleca liberalii.

Țărăniștii au simțit că ar fi vorba să se facă o înțelegere între naționaliști și averescani, dacă cumva cârma s'ar da iarăș în mâna generalului Averescu. Și țărăniștii încă n'ar vrea să rămână pe dinafară. O comisie din frunțașii celor două partide chibzuesc acum cum ar fi să se facă un guvern de coaliție, adică din partidele de împotrivire.

O comisie de naționaliști ardeleni va pleca după 1 Iunie în Basarabia să cunoască la fața locului stările nemulțămătoare de acolo, ca la vreme să știe căuta leacul pentru tămăduirea relelor, cari înălcresc vieța bieților Basarabeni, mai mult decât în celelalte ținuturi românești. Acolo s'au petrecut multe neajunsuri din pricina lipsei de înțelegere pentru nevoile Basarabenilor și a felului de a fi și a trăi al lor.

Miscarea studenților nu se poate. Măsurile mai înăsprite pe cari le-au luat profesorii dela Universități și guvernul, i-a îndârjit și mai mult. Li s'a făgăduit îmbunătățirea traiului prin înmulțirea căminurilor studențești, unde să poată găsi o găzduire cuviincioasă. Dar atâta nu-i mulțumește. Pornirea lor este îndreptată împotriva jidovilor întâi și numai în rândul al doilea sunt alte nemulțămiri. Cum se va sfârși această frământare nu se poate prevedea. Dar ea a stricat mult numelui țării înafară și cu cât se trăgănează cu atât mai adânc se sapă prăpastia.

Ungurii din țară, dacă nu o dau totdeauna pe față, pe tănuite lucră împotriva noii orânduiri din statul românesc. Senatorul I. Bianu a desvălit că întreprinderile lor bănești și de negoț nu sunt altceva decât cuiburi, în cari se adăpostesc și cresc gândurile lor de vrășmășie.

Prin aceste așezăminte sunt numai unguri ce au fost slujbași, dar n'au vrut să facă jurământul către Regele român, ori sunt unguri, veniți de peste graniță, ca să agite aici la noi.

Băncile și fabricile lor, de acest fel, țin cu bani gazete și societăți, a căror rost este să țină treaz sufletul unguresc până în clipa când, nădăjduesc ei, să schimbe așezările de acum, iară de altă parte bârfesc aceste așezări românești, ca să le slăbească.

S'a cerut cercetări aspre față de astfel de rătăcirii, cari n'ar putea fi, de n'am fi noi așa de îngăduitori.

Din lumea largă.

Sfatul dela Lozana lucrează greoi. Turcii fac împotriviri în toate și n'au statornicie în nimic, pentru că socotesc când într'un fel când într'altul să tragă foloase. Țările cari își au trimișii lor acolo nu vor să le îngădue mai mult decât socotesc a fi cu dreptate. Așa se trăgănează sfătuirile și știe Dumnezeu când și cum se vor isprăvi. Lumea însă nu leagă mari nădejdi nici de aceste sfătuirii, că și până acum una

s'a hotărât și alta s'a făcut și după celelalte sfaturi ale neamurilor, ținute până acum.

Trimisul Rusiei bolșevice la Lozana a fost împușcat de un Elvețian. El spune că a făcut fapta asta ca răzbunare pentru suferințele și moartea tatălui și unchiului său, răpuși de bolșevici.

O gazetă bolșevică ce se tipărește în Berlin, în Țara nemțească, socotește că lovitura ar fi pusă la cale de Englezi, cari vreau război cu Rusia și de aceea caută să o asmuțe.

Aceasta ar fi și ținta umblării mareșalului Foch pe la Varșovia și cu acelaș scop ar fi umblat trimișii englezi și prin România. Lumea politică însă nu vede în fapta rea decât războiul Elvețianului.

Legăturile de negoț cu Rusia. De curând însărcinatul Sovietelor Rusiei a cerut guvernului român să înoiască legăturile în cele ale negoțului.

Un sfat al miniștrilor a hotărât, ca orice afaceri de negoț să se facă dela stat la stat și nu prin comercianți deadreptul. Astfel s'au oprit și permisele de export date înainte.

Pentru bunul mers al lucrurilor se va înființa un «Oficiu pentru comerțul cu Rusia» în Chișineu. Acesta va pertracta cu reprezentanții rusești, lui se vor adresa neguțătorii români și el va stabili prețul mărfurilor.

Slobode la export în Rusia sunt numai: orzul, ovășul și secara, nu și grâul și cucuruzul. Asemenea se pot scoate din țară: mazăre, fasole, poame coapte, verzi sau uscate și vin.

Piata mărfurilor se va face de cătră Ruși în dolari. Și întrucât n'ar avea la îndemână, vor da în schimb piei, lână și zahar.

În Bulgaria sunt frământări aspre între guvern și locuitorii macedoneni, cari cer să aibă autonomie. Vraja se întetește tot mai mult și nu se știe de va fi destul de tare guvernul să-i pună capăt mai înainte de a izbucni o revoluție, al cărei sfârșit nu se poate prevedea, dar care ar putea turbura iarăș neamurile din partea de miază-zi a Europei, din Balcani.

Între România și Cehoslovacia s'a încheiat de nou înțelegerea de apărare împreună, pe care o făcuseră în Aprilie 1921. Ea s'a dovedit de preafolositoare pentru păstrarea păcii în mijlocul Europei, de aceea s'a prelungit încă pe 3 ani.

La frații de peste hotară, în Torontalul rămas Sârbilor, iasă acum o gazetă

cu numele «Graiul Românesc», care să apere pe Români împotriva stăpânitorilor. Iată cum spune cu duișie despre frații de acolo:

«Noi românașii rămași aci în Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor suntem niște pui lăsați de cloșcă, pentru că am rămas sub o mamă vitregă, care nu-și apleacă prunci la piept».

Și mai încolo:

«Deci, fraților, trăim așa vremuri grele, că numai uniți toți la olaltă și tari ca o stâncă, vom putea birui duhul vremii de astăzi».

Iar în privința ținutei lor politice scrie următoarele:

«Nu dorim și nici nu ne gândim la nimicirea acestui stat. Din contră dorim înaintarea și înflorirea lui... dar din drepturile noastre nu putem și nu voim a lăsa nici o iotă».

Din toate puterile noastre le cerem să le întregască și să ni le recunoască».

Noi nu vom uita nici odată povara ce ne apăsa sub stăpânire străină și, când ni-se va cere, vom ajuta bucuroși ca starea celor rămași în afară de granițele țării să se ușureze și îmbunătățească.

Procesul patriarhului Tichon din Rusia. Căpetenia bisericii rusești, patriarhul Tichon de doi ani e în temniță. Stăpânirea bolșevică l-a acuzat că e trădător de țară, pentru că a cerut milă pe seama credincioșilor săi, cari muriau de foame. Și-l mai acuzau că e rău patriot, fiindcă sfintele odoare n'au vrut să le dea guvernului. Până acum 46 episcopi rusești și peste 1000 de preoți au murit moarte de martiri sub stăpânirea jidovească a bolșevicilor. E interesant de a se ști că se găsește o partidă numeroasă a preoților rusești cari părăsesc pe bolșevici. Ei s'au adunat într'un sobor și au depus pe patriarhul lor din scaun, învinuindu-l că n'ascultă de porunca lui Hristos, de a se supune stăpânirii.

Ungurii din Ungaria își dau pe față gândurile de a reface țara lor în vechile granițe și cu toate așezămintele și orânduilele ei de mai înainte. Așa spune deschis un gazetar al lor, acum din privilegiul praznicului de pomenire a răposatului rege unguresc Carol, care a trebuit să fugă în țări streine și acolo să-și găsească moartea. Acasă însă li va trăi amintirea, că de ea se leagă nădejdea lor de a întoarce vremile înapoi. Și noi dăm din umeri!

„Nu avem morți“

de Zaharie Bârsan.

Nu-s morți ceice căzut au pe câmpul de onoare!...

Sau dus numai pe drumul aprins de ideal...

Priviți-i... o lumină călătorind în soare:

În urma lor credința în vremuri viitoare

Răsare tot mai albă... și crește val de val...

Ca sfinții străluci-vor în sufletele drepte...

Cu cât vor trece anii, mai tineri, mai frumoși.

Veni-vor la răscruce de drumuri să ne 'ndrepte

Cu vorbele de flacări curate și 'nțelepte

Și să ne-arate calea visată de strămoși!...

Nu-s morți!... din gură 'n gură... și ani și ani de-arândul

— Credința lor mai tare-i ca sutele de ani:

Din ea răsare visul, din ea s'aprinde gândul,

Ce arde până 'n ceruri, pustiul luminându-l

Ca focul ce sbucnește din gură de vulcani...

Și fiecare nume frumos ca o minune

Cântat va fi de vânturi... cât vântul va trăi!

Și vîi vom fi cu toții prin vremuri tot mai bune...

— Acelaș fir ne leagă — și 'n sfânta rugăciune

Slăvi-ne-vor cu cinste copii de copii!...

Noi n'avem morți în țară și nimenea nu plânge...

Și nici un suflet încă de jale nu s'a strâns!...

Pe ceice-s duși... cu fală noi îi purtăm în sânge,

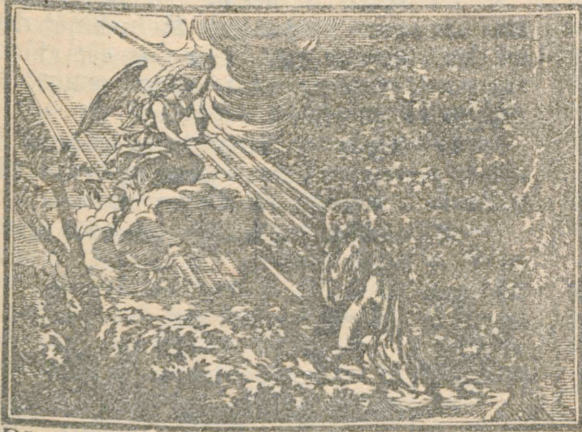
Credința lor e focul ce 'n veci nu se va stinge...

— De-ar fi să cadă cerul!... Noi n'avem morți de plâns!...

Din «Trandafirii roșii», poem dramatic.

Evanghelia în Dumineca după Înălțarea Domnului.

Ioan cap 17.

Păzește-te de cel viclean, sfințește-te întru adevărul tău, eu întru ei și tu întru mine... pentruca să vadă lumea mărimea mea.

«Și a grăit Isus acestea, ridicând ochii săi la cer: Părinte a sosit ceasul; preamărește pe Fiul tău ca și Fiul tău să te preamărească pe tine. Tu ai dat lui stăpânire peste toată suflarea, ca tot ce ia-i dat lui să le dea vieață veșnică. Și aceasta este să te cunoască pe tine unul adevăratul Dumnezeu și pe celce l-ai trimis pe Isus Hristos. Eu am să vârșit lucrul tău pe pământ, arătat am numele tău oamenilor, ai tăi erau și mie mi-i-ai dat și cuvântul tău l am păzit. Eu am crezut că tu m'ai trimis: Pentru aceștia mă rog... păzește-i în numele tău să fie una precum suntem și noi.

Despre Unirea tuturor creștinilor.

Până și pe sate, dar mai ales la orașe, creștinii nu au aceeaș credință, nu aparțin la aceeaș biserică. Insași lăcașurile sfinte nu sunt zidite și aranjate la fel. Ale noastre biserici sunt cu altarul către răsărit, cele catolice către apus. Unele au în turele crucea isbăvitoare, altele un glob. În bisericiile noastre sunt icoane și candelabre, în altele pereții sunt goi și fără podoabe.

Precum în cele din afară se deosebesc, așa și în cele lăuntrice, iar aici deosebirea e și mai mare și prăpastie adâncă se desface între unii și alții, încât numele de creștin pare a fi o muștrare pentru cei ce aud cum Hristos se roagă Tatălui ceresc ca toți creștinii să fie una.

Întâia mie de ani toți creștinii trăiau într-o singură biserică creștină, apostolică și sobornică și aceasta e sfânta noastră biserică ortodoxă.

Deșertăciunea omenească și păcatul i-a sfărâmat unitatea. S'au deslipit întâiu catolicii apuseni, cari au născocit niște documente mincinoase, pentru întâietatea Papei dela Roma, ca urmaș al sfântului Petru, fruntașul apostolilor.

Inșelăciunea s'a descoperit mai târziu.

Au ajuns pe scaunul papal niște persoane desfrânate, pe urma cărora atâta stricăciune a năpădit în biserică, încât cei buni, n'au mai putut sta alături de cei răi și au părăsit-o.

Nobile popoare, cari erau mândria catolicilor, s'au lăpădat de Papa și au înființat biserici nouă naționale: Englezii, Germanii, Svedienii.

Și drept despăgubire Papa, perzând pe aceștia, a întins o vânătoare de suflete unde a văzut cu ochii. Dar nu s'au lăsat

năimiți decât cei slabi de inger și ceice erau lesne de amăgit.

Printre aceștia au avut nenorocirea să fie și fărâma de frați de ai noștri cari aparțin azi Bisericii unite.

Trecerea la uniți a făcut-o Episcopul cu protopopii săi. Poporul, neinvățat și ascultător, n'a fost întreat, s'a lăsat purtat în voia întâmplării.

Când s'au deșteptat — Mărginenii, s'au pornit într-o revoltă, de care s'a resimțit istoria noastră una sută de ani. E meritul poporului de rând că conducătorii lui au fost ținuți în frâu și nu s'au lăsat târați la perzanie și la scâlcire sufletească.

Așa cum este Confesiunea unită, ea e o corcitură pocită, cu trupul românesc, iar sufletul papistăesc.

Dacă sunt catolici: ei trebuie să se supună tuturor rândueților catolice, începând cu slujba în limba latinească, cu preoțimea necăsătorită etc. Dacă păstrează obiceiurile noastre, rugăciunea lui Hristos trebuie să-i facă a se întoarce la noi de unde au plecat.

Rămâne să vedem dacă poporul de rând și fără nici un interes și fără vicleșug trezindu-se să se hotărăscă: mai mare e dorința și rugăciunea ferbinte a Mântuitorului să fim una, ori a acelor care le strecoară în suflet ispita veșnicei desbinări nenorocite!

Din tot sufletul să ne rugăm și căzând în genunchi să cerem dela Dumnezeu ca să dea tuturor creștinilor înțelegere despre răul desbinării și al sfașierii și în locul încăpăținării, cunoștința greșelilor proprii și lacrimi de pocăință și dragoste de Hristos și răbdare față de cei rătațiți, până își vor simți barna în ochi și vor vedea adevărul și se vor lipi cu sufletul de Hristos.

Pirul.

Cinci fire de pir (iarbă cănească) smulse de grădinar și aruncate peste stobor, se duseră de aci 'ncolo, pân' au ajuns la o arătură. Se duseră la stăpânul acesteia și ziseră: «Suntem niște sărmane alungate fără vină, îndură-te și lasă-ne să trăim și noi la marginea ogorului d-tale, unde și așa nu crește nici un fir de grâu». Omului i se făcu milă de golicciunea lor și le dete un locșor la peatra de hotar lângă rozor și se bucură c'a putut face un lucru bun. Pirul însă se întinse încet-încet tot mai departe și mai departe pe sub pământ până străbătuse tot ogorul dintr'un cap la celălalt. După câteva luni, când trimise omul secerătorii, n'a găsit decât niște spice piper-

nicite. Pirul străin supse întreg ogorul. Stăpânului îi părură rău că s'a arătat milos față de pir.

Ca pirul pe locul de arătură, așa crește păcatul în inimă, îndată cei faci loc în ea.

Din «Fabule»: «Bibl. pop. a Tribunei». De Moșul.

Când cineva te jignește, aduți aminte că e cu neputință să nu fie și oameni lipsiți de bun simț. E de datoria ta de om cu bună creștere, ca prin bunătate și cuvinte bine cumpănite, să-l faci să înțeleagă că a greșit, dar în nici un caz să nu-i răspunzi cu aceiaș măsură.

La înălțarea Domnului.

Joi în 4/17 Maiu e praznicul Înălțării Domnului. În 40 de zile după înviere Mântuitorul s'a arătat învățăcelilor săi, incredințându-i că trăește și dându-le învățători, pe cari înainte nu le puteau înțelege. Sfântul evanghelist Luca zice, că Hristos cel înviat le-a deschis mintea, ca să înțeleagă scripturile. Câte învățători sunt pe lume, unele ating urechea, dar puține se leagă de inimă. Dascălul cel mare al lumii a știut să deschidă urechile și inimile ucenicilor săi. În școlile omenești se învață ce trebuie să credem, în școala Domnului învățăm cum trebuie să credem. În școlile lumești câștigăm știință și înțelepciune, iar în școala lui Hristos câștigăm vieață de veci. Cât a trăit în trupul omenească a putut fi văzut de oameni credincioși și de oameni necredincioși. După înviere nu se mai arată tuturor oamenilor, ci numai acelor, cari au ochii sufletului lor deschiși. Iar în aceștia strălucește Hristos și se fac mădulele lui. Soarele, câtă vreme este pe cer, strălucește și luminează tot pământul, iar după ce scapătă sub orizont, aprinde stelele de pe cer, cari primesc strălucire dela soarele dispărut. Tot astfel Isus înălțându-se la cer, a trimis lumina sa în sfinții apostoli și în toți bine credincioșii creștini de pe pământ, cari săvârșind călătoria acestei vieți să sălășluiesc în fericirea veșnică, iar chipurile lor, alături de ingeri împodobesc sfintele lăcașuri de închinare.

315 Mai.

Amintirea acestei zile mari, din anul 1848, s'a sărbătorit în chip frumos și anul acesta pe «Câmpia libertății» de pe malul Târnavei. A fost ea cea mai măreață zi din istoria neamului românesc de dincoace de Carpați; ziua deșteptării noastre la conștiința de neam și de drepturile sale.

Adunarea națională a Românilor, ținută sub președinția Marelui Mitropolit de mai târziu Andrei Șaguna, prin gura profesorului Simion Bărnuțiu a spus respectat voința neștrămutată a poporului român: «Națiunea Română se declară și se proclamă națiune de sine stătătoare și de parte întregitoare a Transilvaniei, pe temeiul libertății egale».

Atunci ne-am smuls din robia trupească, în care ne ținuseră veacuri de rândul boierii străini, ca să le muncim pământul, ca iobagi. Prin voința noastră ne-am cucerit atunci locul ce ni se cuvenea între celelalte neamuri, pentruca, mai târziu, în zilele noastre de acum, să putem intra pe deantregul, în moștenirea ce ni se cuvenea după dreptate.

Sărbătoarea ce se face acum an de an pe «Câmpia libertății» s'a întocmit ca serbare școlară. Acolo se adună școlarii din toate părțile, ca să cânte, să joace, să se înfrățească. Incheind legături și prietenii din frageda vârstă, la vreme să devină și ei, în bună frăție, luptători inimoși pentru binele și înălțarea neamului, ca și acei bărbați mari ai anului de libertate, 1848.

Învățămintele dela expoziția de vite din Sibiu.

Astfel de expoziții de vite cum a fost cea din 28 Aprilie a. c. la Sibiu, se țin pentru întregul județ (comitat) în fiecare an. Aci putem constata, care soiuri de vite cresc mai bine în satele noastre.

În cele ce urmează nu vreau să scriu decât de cele două soiuri de vite cornute, ce se găesc la noi și anume: rasele Pințgau și Zimental. Pe care din aceste două rase să o creștem la țară? Ca să putem răspunde la această întrebare, trebuie să ne cugetăm mai întâi: care din aceste două rase ne aduce mai mari foloase?

Rasa Zimental nu este de mult introdusă la noi; înainte de aceasta cu 20 ani prea puțini la noi au avut vite din această rasă. Introducându-se și la noi creșterea acestei rase, s'a răspândit considerabil, deoarece vitele din aceasta rasă cresc iute, vacile dau mult lapte și boii din acest soi se îngrășă ușor, ajungând la o greutate mare; dar în jug sunt leneși, nu suferă nici căldura nici frigul prea mare, peste tot se îmbolnăvesc mai ușor decât cele de rasă Pințgau. De aceea rasa Zimental nu se poate crește cu folos decât în regiunile, unde vacile și boii prea puțin sunt întrebuințați la munca câmpului, deoarece ei puși la muncă grea în jug slăbesc, dacă n'au un nutreț foarte bun în cantitate deajuns și pasul lor este încet, așadar la isprava aceluiaș lucru trebuie mai mult timp cu vitele din rasa Zimental decât de exemplu cu cei din rasa Pințgau. Așadar rasa Zimental nu este decât pentru satele, ce sunt în apropierea orașului, ca să producă cu vacile lor mult lapte sau pentru acei crescători de vite, cari se ocupă mereu cu îngrășarea boilor.

Deci pentru țaranul nostru, care e nevoit să mulgă, dar și să pună în jug vacile sale, vom recomanda rasa Pințgau; vacile din aceasta rasă și dacă dau ceva mai puțin lapte, decât cele de rasă Zimental, se pot mâna mai ușor în jug; boii iarăși, deși se îngrășă mai anevoios și nu ajung la așa o greutate mare, ca boii din rasa Zimental, sunt mai buni pentru muncă, căci ei au un pas mai iute și nu slăbesc prin munca grea atâta ca cei de Zimental.

Deoarece județul nostru are atât sate de munte cât și sate de șes, ar trebui, să fie împărțit județul nostru în două regiuni. Regiunea muntoasă, în care să se recomande creșterea rasei Pințgau și regiunea de șes în care crescătorii să aibe voie de a crește cu acelaș drept pe lângă rasa Pințgau și cea Zimental, trecând cu timpul la creșterea pură a rasei Zimental. În consecință cu această dorință justificată Ministerul Agriculturii a permis fiecărei comune din județul nostru, de a ține cea rasă de vite, pentru care se decide ea însăși, dar administrația județului preferă pe rasa Pințgau. Tot respectul înaintea acestor autorități, cari nu vor decât binele țaranului. Dar nu înțeleg pentru ce recomandă rasa Pințgau pentru satele, unde sunt în mare măsură vite de rasă Zimental și aduc țaranului mai mari foloase decât rasa Pințgau. Înțelegem fiecare dintre noi, că dacă nu vrem să permitem în județul nostru decât o singură rasă, dintre acestea nu putem să alegem decât rasa Pințgau, deoarece rasa gingașă de Zimental în regiunile muntoase ale județului nostru nu va găsi destul nutreț, iar la pășune, fiind de multeori departe de sat, vor slăbi vitele, în fine se vor bolnăvi mai repede, decât rasa Pințgau. Dacă țaranul din munții nostri nu poate să crească rasă Zimental, de ce să nu aibă țaranul din jurul Sibiului voie, să crească rasă Zimental, care are mai mult lapte și carne, dacă are toate la îndemână ce cere aceasta rasă, ceea ce privește hrănitul și îngrijitul.

Ce se întâmplă acum? Țaranul nefiind încurajat din partea statului îndeajuns pentru creșterea rasei Zimental, începe și în regiunile, unde s'ar fi putut ajunge cu rasă Zimental la rezultate frumoase, să se întorcă la rasa Pințgau, fapt care a fost observat atât la expoziția de vite din anul trecut, cât și din anul acesta.

Iată din ce cifre reese această constatare: În anul trecut s'au admis la expoziție 98 tauri și tăurași de rasă Pințgau, din cari s'au vândut 40, pe când din cei 50 tauri și tăurași de rasă Zimental s'au vândut numai 9; cu alte cuvinte taurii și tăurașii de rasă Zimental, cari în alte regiuni sunt mai căutați decât cei de rasa Pințgau, la Sibiu n'au fost căutați. Se înțelege, că țaranul, care se ocupă cu creșterea de tauri, văzând aceasta, iarăși a început să crească tauri de rasă Pințgau, deoarece a văzut că pentru taurii din această rasă s'au obținut prețuri mai bune și s'au vândut mai mulți, decât din rasa Zimental. Dar aceasta nu înseamnă un paș înainte în creșterea vitelor la noi, ci din contră un paș înapoi, deoarece e un lucru știut de fiecare, că vacile de rasă Zimental dau mai mult lapte, boii de această rasă se îngrășă mai iute și sunt mai grei decât cei de rasa Pințgau.

Cum a fost reprezentată rasa Pințgau și cum rasa Zimental la expoziția de vite din acest an? Din rasa Pințgau au fost 73 tauri, 36 tăurași, 44 vaci și 2 juninci; din rasa Zimental au fost numai 13 tauri, 24 tăurași, 18 vaci și 7 juninci, cu alte cuvinte: în total 155 vite de rasă Pințgau și numai 62 de rasă Zimental. La fel ca în anul trecut și în anul acesta, s'a obținut pentru tauri Zimental prețuri mai mici, cel mai mare preț a fost de 16,000 Lei, pe când pentru tauri de rasă Pințgau, cel mai frumos a fost plătit cu 22,000, deci s'au obținut prețuri mai bune pentru această rasă. S'au vândut și mai puțini tauri Zimental în proporție cum au fost admiși la expoziție și anume: s'au vândut 58 tauri Pințgau, care face o jumătate din cei admiși, pe când din rasa Zimental s'au vândut numai 8 tauri, deci nici a patra parte din cei admiși. Iarăși un semn, că rasa Zimental nu se bucură de aceeași căutare ca și rasa Pințgau.

Ne pare bine că a fost dl inspector general al direcțiunii generale Zootehnice dela ministerul agriculturii din București Dr. Dăa-Popescu, prezent la expoziție și sperăm, că va înălțura printr'un regulament potrivit împrejurărilor noastre, lupta actuală pentru înălțare, ce se poartă între cei, cari sunt pentru rasa Pințgau și cei cari sunt pentru rasa Zimental.

Privind starea, în care s'au prezentat vitele, cu plăcere am constatat, că au fost mai bine hrănite, unghiile încă au fost mai bine îngrijite, decât în alți ani, numai mișcarea picioarelor a lăsat la mulți tauri de dorit. După părerea mea s'ar fi vândut și mai mulți tauri, dacă nu aveau acest defect.

I. S.

ECONOMIE.

Primejdia muștei „Columbaca“.

Muscătura insectei mortale și pentru oameni.

Musca «columbacă» face pustiri înspăimântătoare în județele Olteniei.

Mii de vite s'au prăpădit și sătenii văd îngrozți cum le

mor tovarășii neprețuiți de muncă, fără să le poată veni în ajutor.

Munca câmpului a fost întreruptă și agricultorii nu mai îndrăznesc să scoată vitele.

Pe de altă parte oameni fără inimă profită de năcazurile țaranilor și speculează fără milă păcura, care e pentru moment singurul mijloc de apărare împotriva urgiei, iar măcelari criminali periclitează viața oamenilor punând în consumație carne de vite omorâte de «columbacă».

O știre și mai gravă, primită din Calafat anunță că într'un sat de lângă Dunăre, mai mulți tineri au încetat din viață câteva zile după ce au fost înțepați de veninoasele insecte.

Coleopteris columbana, insecta veninoasă s'a ivit și în Franța și formează

acum obiectul unui studiu minuțios la institutul Pasteur.

Musca columbaca atât de periculoasă nu este necunoscută în țara noastră.

Ea apare în fiecare an în Oltenia mai cu seamă în județul Mehedinți, dar nu face pagube atât de mari, căci fiind cunoscută mai de mult, sătenii cunosc și mijloacele de apărare contra ei.

În Argeș și Mușcel, însă, această muscă periculoasă apare pentru prima oară și de aceea e complet necunoscută.

Musca «columbaca» de mărimea musculițelor bețive care se fac la oțet, își are originea pe malul sârbesc al Dunării în regiunea de mici munțișori, acoperiți cu mușchi, întreținuți într'o stare continuă de umezeală de numeroase izvoare și pârâiașe.

O credință greșită. Cu mult înaintea războiului, cercetători unguri și sârbi, au studiat această muscă periculoasă, dar nu a fost complet cunoscută de nimeni până astăzi. Se cunoșteau pagubele ce le face, și se credea, în chip greșit că ar veni dintr'o grotă situată în apropiere de Cazan. Ungurii au zidit acea grotă, crezând astfel vor stârpi musca, totuși aceasta a continuat să trăiască.

Astăzi se știe, că musca columbaca, își depune ouăle în micile pârâiașe dintr'o vastă regiune pe malul Dunării sârbești. Înainte de alipirea Banatului la țara noastră autoritățile ungare în colaborare cu cele sârbești procedau la săcătuirea acelor mici pârâiașe, nimicind cât era posibil ouăle depuse.

Dela alipirea Banatului nu s'au mai luat aceste măsuri de combatere, și de aceea, anul acesta cu deosebire, s'au înmulțit, și au căpătat putere.

Vânturi puternice dela Sud-Vest au adus-o până în județul Muscel.

Mijloacele de apărare și combatere.

Pentru combaterea răului, se recomandă:

1) Ungerea vitelor cu păcură curată ori cu creolină amestecată cu grăsime s'au vaselină în proporție de 3 grame la sută.

2) Această măsură se va completa cu facerea de fum, pentru a goni musca.

Mortalitatea. Anul acesta din cauză că invazia acestei muște a fost foarte mare și că e mai veninoasă decât altădată, vitele slabe, în genere a căzut mai repede victimele ei.

Ea omoară toate viețuitoarele ce nu se pot apăra: animale și chiar copii.

Măsurile Ministerului Agriculturii. Ministerul agriculturii, a însărcinat pe dl inspector general Băcleșanu, să ia măsuri de combaterea muștei.

D-sa a și plecat în județul Argeș și Mușcel.

După știrile mai noi primejdia s'a ivit și în Banatul nostru, până în apropiere de Arad și chiar înspre mijlocul Ardealului.

Starea viilor.

Viile promet o recoltă bogată.

De câteva zile însă s'a ivit atât în viile din Ardeal, cât și în Vechiul Regat o insectă: gândacul de Maiu, care pustiește frunzele și mlădițele tinere. Ministerul recomandă să fie strânși și omorâți pe loc.

Situația agricolă pe luna Aprilie.

După rapoartele consilierilor agricoli, primite la ministerul agriculturii și domeniilor, situația climaterică și agricolă a țării, în luna Aprilie a. c. a fost următoarea:

La începutul lunii Aprilie temperatura a scăzut pe întreaga întindere a țării, iar în județele de munte au fost chiar și înghețuri.

În a doua jumătate a lunii, timpul s'a îndreptat, vânturile au uscat pământul, astfel că în Transilvania s'a simțit lipsa de ploaie. Cătră sfârșitul lui Aprilie au căzut ploi parțiale folositoare agriculturii.

Sămănăturile de toamnă care după datele provizorii publicate în «Buletinul Agriculturii» s'au făcut pe o suprafață aproape egală cu aceea din anul agricol trecut, au ieșit foarte bine din iarnă, neobișnuit de lungă, zăpada care a acoperit

pământul în lunile Decembrie, Ianuarie și Februarie, ferindu-le de înghețuri. Grâul și săcara de toamnă promit, dacă nu intervin împrejurări neprevăzute, recolte mai abundente ca în anul trecut.

Arăturile și sămănăturile de primăvară au suferit oarecari întâzieri din cauza ploilor din Martie și frigului dela începutul lui Aprilie, grâul de primăvară nu s'a putut sămăna decât pe întinderi mai mici ca în anul trecut. În schimb însămânțările de orz și ovăs, au fost foarte active, ele continuând în regiunea muntoasă și în Moldova și Basarabia, până în ultimul timp. Sămănăturile de porumb au început pe 10 Aprilie și se fac pretutindeni în condiții excelente, solul și timpul fiind în momentele de față foarte prielnice acestei culturi, căreia îi revine un loc de seamă în agricultura țării.

Eroul necunoscut.

Mai târziu decât alte țări din apus, dar s'a hotărât totuși și în țara noastră să se ridice un monument soldatului necunoscut, din jertfa vieții căruia s'a întemeiat România noastră de acum.

Au fost eroi mulți care se știe unde își dorm somnul de veci, dar marea mulțime a mucenicilor, cari și-au dat viața pentru neam și pentru țară, au rămas necunoscuți, dupăcum au murit neștiuți de ai lor.

În cinstea și amintirea acestor mucenici ai neamului se vor duce osemintele unuia, se vor așeza cu mare pompă la București în «parcul Carol» ca să fie loc de pomenire și peregrinagiu pentru toți câți au pierdut un soț, un fiu, un frate în marele războiu de desrobire a neamului și nu știu pe unde odihnește. Va fi un loc de închinare și pentru noi toți, cari am rămas să ne bucurăm de rodul jertfei celor peste 800 de mii de frați ai noștri.

Stăpânirea țării a luat măsuri să se desgroape din toate părțile, pe unde sau purtat lupte înversunate, câte un soldat necunoscut, să fie așezat în cosciug și trimis la Mărășești. Aici cel mai bun școlar din școala militară va alege unul, care va fi dus la București.

Gazetele aduc știri din toate părțile de înălțătoarele sărbări ce sau făcut cu prilejul desgropării eroilor.

În ziua de 17 Mai, în ziua înălțării Domnului, sau orânduît slujbe în toate bisericile, cari să fie isprăvite pretutindenea la ceasul 11 și 59 minute. Apoi două minute trebuie să înceteze în țara întregă toate lucrurile, toată mișcarea, în semn de cucernică închinare către amintirea eroilor necunoscuți. Se vor opri din mers trenurile, vor înceta fabricile și toată suflarea ca un om se va închina.

Stai și tu iubite cetitor, oriunde te-ai găsi, pleacăți genunchii și rostește un «Tatăl nostru» pentru odihna sufletului eroului necunoscut.

A murit Generalul Cristescu.

Armata țării jelește și cu ea jelește toată țara. Căci a pierdut pe unul din cei mai destoinici și mai iubii conducători ai ei, pe Generalul Cristescu, șeful Statului Major — cel mai înalt sfat al armatei noastre.

Născut din părinți plugari, generalul Cristescu încă din copilărie își dovedi acele însușiri strălucite, cari fac podoaba unui suflet omenesc: o minte ageră și o inimă curată. Iar voința lui hotărâtă și apucăturile lui istețe i-au deschis porțile școalelor militare, pe cari le-a isprăvit câștigându-și lauda și iubirea dascălilor săi.

Conducătorii țării i-au prețuit mintea și hărnicia harnicului ostaș trimițându-l în străinătate pentru desăvârșirea studiilor.

Intors de aici cu tot ce-i puteau da școalele înalte ale luminatului Apus, colonelul C. Cristescu ajunge subșeful Statului Major al armatei, iar mai târziu ca general chiar șeful acestuia.

Istoria vieții lui e istoria unei vieți puse cu tot devotamentul în slujba patriei.

Trei momente mari se desprind îndeosebi din această viață: generalul Cristescu a alcătuit la 1913 cel dintâi plan de bătăie împotriva Austro-Ungariei, el a povăuit armata Sârbească în războiul balcanic din acelaș an — deschizându-i drumul unei victorii strălucite asupra oștilor bulgare și tot el a pregătit marea și măntuitoarea învingere dela Mărășești.

Dacă în viața lui n'ar fi săvârșit decât aceste trei fapte strălucite și ar fi vrednic să se numească: un mare fiu al neamului.

Generalul Cristescu își părăsește camarazii punându-le la inimă grija patriei, pe care el a slujit-o cu credință. Aceasta este moștenirea lui.

Pe din jos de Feghivernac...

Pe din jos de Feghivernac
Mii de ungi în șir zac
Zac în sânge încheșat
Și se roagă nencetat:
Kun Bela tovarăș frate
Cu Români nu te mai bate
Că 'nzadar ostășii-ți mor
Că Ardealu-i tot al lor!
Bela Kun e vai de noi
Ne-ajuns oastea lui Moșoiu
Cu voinici dela Sighii
Ne omoară pe toți aci
Nici unu nu va scăpa
Să jugă până 'n Buda
Să ducă yestea de jale
Dela Feghivernac de vale.

II.

Strigă Bela 'n gura mare:
«Ghîndrar Moșoiu iertare
Că în Pesta nu departe
Îmi plâng ungiu de moarte!»
Bolșevic de vrei război
Pentru ce-ai venit la noi
Că n'avem pământ de dat
Și nici steaguri de 'nchinat
Numai arme oșelite
Pentru tine pregătite
Bolșevice liță rea
Dice nu-ai trecut Tisa?
Dacă ți-a fost de plimbare
Nu cere acum iertare
Stai la luptă vitejește
Nu fugi așa hoțeste
Că mă jur pe Dumnezeu
Să te învăț eu, jălul meu
Cum se fac plimbările
Cum se calcă țările
Cum se pradă satele
Și se șterg păcatele.

Comunicată de Z. Sandu.

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):

20 Maiu: Bioziod-Uifalău, Petelea. 21. Zam. 22. Baia mare, Cincul mare, Odorhei, Orăștie, Târgu-Murășului. 24. Zălau. 25. Cehul Silvaniei, Dobra. 26. Șimleul Silvaniei, Vințul de sus.

Știrile săptămânei.

Prințul moștenitor Carol însoțit de principele Nicolae va vizita în vreme apropiată Bucovina, oprindu-se câteva zile la castelul dela Poiana Ițcanilor, pe care Bucovina i le-a dat dar de nuntă. Castelul e zidit într'un loc de toată frumusețea și în lăuntru totul e după tipar românesc. Mobilele s'au făcut în vestita școală de meserii din Câmpulung.

50 de ani dela moartea lui Cuza-Vodă se împlinesc acum și din acest prilej studenții din Iași se duc în procesiune la Ruginoasa, unde odihnesc oșămintele Domnului, sub a cărui domnie s'a făcut unirea Principatelor, într'o Țară românească. Să nu

se fi gândit nimeni că ar trebui prăznuire vrednică de amintirea lui? Nu, că oamenii de acum segândesc numai la ei, ori și de își aduc aminte de cei din trecut, o fac ca să-și mărească slava lor.

Regele și Regina Angliei fac o călătorie prin Italia, să vază țara. Întâlnirea dintre Suveranul Angliei și al Italiei a fost foarte prietenească, ea va întări și mai mult legăturile dintre popoarele lor.

O școală în satul de naștere a generalului Christescu, Pădurești din județul Argeș, se va face ca să-i veșnicească numele. În sfatul țării s'a făcut propunerea ca deputații să-și lase plata de pe o zi în acest scop. Cu plata de fiecare zi a deputaților s'ar putea face câte o școală pentru luminarea poporului. Asta n'ar fi o risipă de jeaba, cum adeseori ne vine gândul să credem, când ne gândim cât de scumpe se plătesc cerele dintre partide, căci doară cerele mănâncă cele mai multe zile din viața de acum a sfatului țării.

O nouă școală normală e vorba să se înființeze în comuna Avrig, locul de naștere a marelui dascăl Gheorghe Lazăr. Anul acesta se împlinesc 100 de ani dela moartea lui. Se vor ținea sărbări frumoase acolo la mormântul lui și se va pune temelie unei școle de dascăli, care să-i poarte numele.

Târguri nouă s'au deschis în comuna Sân-Mihal, odată pe săptămână și în Homorod din județul Odorhei 2 târguri de vite pe an.

Pescuitul dela 14 Mai nu mai este îngăduit decât pentru anumii pești: știuca, calcan, somn, caracudă, așa spune porunca. Și dacă nenorocul aduce alt pește de se prinde în unghiță, va fi el aruncat iarăși în apă? Așa să trăiască celce a făcut porunca.

O pălărie a stâns viața unui om. Pe vaporul «Principele Carol» ce plutea pe Dunăre dela Brăila la Galați, unui tânăr îi cade pălăria în apă. Vrând să o prindă cade și el și n'a fost chip să fie scăpat cu toate ajutoarele ce s'au încercat a i se da.

Un copil ciuntit s'a născut la Caracal, înainte cu 3 săptămâni. N'are picioarele amândouă și mâna stângă dela cot în jos; iar la mâna dreaptă are numai două degete și falca de jos schimonosită. Dar totuși, trăește și e sănătos, ca și când ar fi în toată firea. Câte arătări nu sunt între oameni, pe cari nu le înțelegem!

Un mort ars în flacări. Într'o pădure în apropierea comunei Cergeva s'a așezat zilele acestea o tabără de țigani nomazi. Într'o noapte s'a răspândit un miros de carne friptă, ce venea dinspre pădure, unde țiganii își aprinseseră un rug mare. Presupunând că țiganii își prepară un prânz din păsări furate dela locuitori, câțiva curioși s'au dus în tabăra țiganilor. Aceștia au văzut cu groază că: prinși de mâni, toți țiganii și țigancele din tabără jucau și cântau în jurul unui rug aprins, pe care se frigea cadavrul unuia din țigani. Întrebați ce înseamnă aceasta, țiganii au răspuns că îndeplinesc dorința testată de bătrânul țigan George Belezan, care murise cu o zi înainte, ca să fie ars după moarte pe rug. Belezan a fost căpetenia țiganilor.

Ce recoltă promit viile? Peste tot vița de vie va da după semnele de până acum o recoltă bună de struguri, deși s'a inverzit destul de târziu și lucrările de vie în primăvară s'au făcut cu mare întârziere. Dar materialul de stropit — piatra vânăată — e scumpă, totuși să rentează întrebuințarea ei, deoarece nestropind îndeajuns strugurii și frunzele în timpul verei este pericol, ca să nu avem nici o recoltă din viile noastre.

Cum stă stupăritul. Vremea frumoasă în primăvara aceasta a dat albinelor posibilitatea de a suge mierea mai multor flori de primăvară decât în alți ani, când luna Aprilie a fost mai ploioasă. Așa că proprietarii de stupi se bucură de aceasta, deoarece mierea adunată de albine se găsește în coșuri în cantități mai mari decât în alți ani, de pe vremea aceasta. I. S.

Act de mulțumită.

Adunarea generală din anul curent a institutului de credit și economii «Albina» din Sibiu a binevoit a vota din cvota de binefacere: 5000 Lei pentru «Căminul țăranilor dela meserii», iar 2000 Lei pentru scopurile culturale ale «Reuniunii meseriașilor români din Sibiu».

Pentru aceste daruri generoase exprimăm și pe această cale profunđa mulțumită a Reuniunii.

Sibiu, 9 Aprilie 1923.

Pentru comitetul Reuniunii:

George Poponea,
prezident.

Stefan Duca,
notar.

AVIZ!

Cu onoare aduc la cunoștința onor. public din Sibiu și jur, că în atelierul meu de croitorie specială execut tot felul de haine ofițerești și civile cu croiala cea mai perfectă precum: (67) 1-3

Mantale, Pardisiuri, Pelerine italiene, Dolmane, Reglane Chimono, Tunici, Vestoane, Pantaloni de ghetete, Pantaloni englezești cu șireturi, Pantaloni de cisme etc. etc. ::

Garantând o execuție conștientoasă semnez cu toată stima:

Nic. Stancu,

Sibiu, strada Regina Maria 14.

Mașini de treerat

cu motoare de benzină

au sosit și le furnizăm
cu prețuri convenabile.

Departamentul mașinilor

al r. a. s. a. (60) 3-3

SIBIU, str. Sării Nr. 22.

== Cereți oferte. ==

ATELIER SPECIAL DE PICTURI DE FIRME

precum și specialități de lu-
struire de mobile și binale
în colori de ulei, lac și Email.

(63) 1-25 **N. Tălmăcean,**
Sibiu, strada Mitropoliei 30.

Vizitați!

Prima piatră românească

unde se află Cruci și Monumente de tot soiul.

== Prețuri moderate. ==

Cu stimă **IOAN CHIDU,**
măstru pietrar,

(54) 5-20 Sibiu, str. Podului 7/a
(lângă biserica gr.-cat.)

De vânzare

un taur frumos, ieftin, cu certificat, în elate
de 21 luni, rasa «Pinzgauer» la **Mihail
Fredel,** Gușteriță Nr. 12. (62) 2-2

Reclama e sufletul comerțului.

AVIZ!

Cu onoare aduc la cunoștința onor. public din Sibiu și împrejurime, că în atelierul meu se află de vânzare un mare asortiment de diferite chei, verigi, belciuguri pentru hamuri lucrate lux, mânere pentru uși, clopoțele de prăvălii în diferite mărimi, diferite suruburi etc. în cantitate mare, lucrate din cea mai fină aramă. Se poate vedea și lîfera oricând dela subscrisul cu prețuri foarte convenabile. Rugând Onor. public de binevoitorul sprijin, semnez cu deosebită stimă:

Moise Fărcăș, vîrsător de aramă,
Sibiu, strada Poschen Nr. 11.

(65) 1-3

Am onoare a atrage atențiunea Onor. public din Sibiu și jur asupra întreprinderii mele de

POMPE FUNEBRE

SIBIU, strada Horia (Faurului) Nr. 1

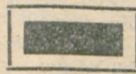
și asupra depozitului bogat asortat cu toți articlii necesari pentru înmormântări dela cele mai pompoase până la cele mai simple cu prețuri convenabile. Oferindu-mi serviciul prompt și conștientos rog Onor. public pentru binevoitorul sprijin.

(66) 1-

Cu stimă: **Victor Kremer,**
întreprinzător de pompe funebre.

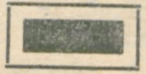
„ALBINA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII

CENTRALA SIBIU.

FONDATA LA ANUL 1872.

SUCURSALE: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș, Târgul-Murăș,
Timișoara, Săn-Mărtin.

Capital deplin vîrsat	Lei 25,000.000—
Fonduri de rezervă	16,000.000—
Depuneri spre fructificare	256,000.000—

Legături cu toate centrele din țară.

:: Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America. ::
== Are o secție specială pentru afacerile americane. ==
Jertfește anual sute de mii Lei pentru scopuri de binefacere și culturale.

Primește

◆ Depuneri spre fructificare ◆

de plată la vedere cu 5% dobândă, fără considerare la sumă.

Pentru Depuneri cu termen fix plătește 5½%—7% după mărimea sumelor și darata termenelor de plată. — Darea către stat o plătește institutul din al său.

(64) 1-10

„AJUTORUL”, institut de credit și economii, societate pe acții Șeica-mare.

AVIZ!

Institutul de credit și economii «AJUTORUL», societate pe acții în Șeica-mare, cu capital societar la Lei 125,000, împărțit în 2500 acții, de câte 100 Cor. nominal, a decis urcarea capitalului societar la suma de Lei 500,000, împărțit în 5000 acțiuni à 100 Lei.

Condițiunile stabilite sunt următoarele:

1. Acționarii institutului «AJUTORUL», au dreptul de a-și naționaliza fiecare acțiune, com-
pletându-i valoarea la 100 Lei, prin solvirea sumei de Lei 50.—. Ceice nu ar reflecta la dreptul acesta,
primesc pentru 2 acții vechi à 100 Cor. una nouă de 100 Lei. Fiecare acționar are dreptul a opta pentru
Lei spese de emisiune.
2. Acțiunile neoptate din partea celor în drept se vor vinde și la neacționari cu prețul de câte
Lei 250 plus 10 Lei spese de emisiune, din care sumă se vor trece Lei 150 la fondul de rezervă.
3. Consiliul de administrație e în drept să selecționeze ofertele.
4. Terminul de optare începe la 1 Maiu și se închide la 15 Iunie 1923.

Vîrsămintele se fac în 4 rate și anume:

Prima rată de 25%, până la 1 Iulie a. c.

A doua rată de 25%, până la 15 August a. c.

A treia rată de 25%, până la 15 Octomvrie a. c.

A patra rată de 25%, până la 15 Decemvrie a. c.

(68) 1-1

Sumele cerute peste nominalul acțiilor de 100 Lei se plătesc la prima rată.

Se pot slovi și toate ratele deodată.

Pentru sumele solvite institutul rebonifică 6%, iar pentru ratele decăzute socotește 8% interese-
dului comercial și ale statutului institutului.

5. Față de cei, ce nu efectuează vîrsămintele în termenii fixați, se aplică dispozițiile co-
6. Vîrsămintele efectuate se vor evita în titlu provizorii, iar după achitarea prețului integral se
vor elibera acțiunile originale.

7. Cu începerea dela 1 Ianuarie 1924 acțiunile nouă vor intra în toate drepturile, și se vor
bucura de toate favorurile acțiilor vechi.

8. Toate acțiunile vechi se vor depune la cassa institutului, pentru emisiunea celor nouă până
la 1 Iulie a. c.

După acest termen valoarea nominală a acțiilor vechi nedepuse se va administra ca depozit
în favorul vechilor membrii respective acționari.

Șeica-mare, la 15 Aprilie 1923.

Consiliul de administrație.